

RAS 7/2023, de 8 de desembre, sobre les irregularitats quant a l'ocupació de la via pública associades a obres de caràcter privat.

ANTECEDENTS DE FET

La preocupació de la societat balear quant a l'atenció per l'accessibilitat és un fet. Ja en la dècada dels noranta es constata una activitat legislativa que va tenir el primer fruit en la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques (Llei 3/1993, en endavant), a la qual va seguir el seu desenvolupament reglamentari i les derogacions i actualitzacions pròpies del pas del temps i de l'evolució dels paradigmes. Actualment, podríem dir que la societat balear manté la seva voluntat de ser puntera quant a accessibilitat i n'és prova l'aprovació del Decret 1/2023, de 23 de gener, de regulació de l'accessibilitat universal en els espais d'ús públic de les Illes Balears, com a desplegament de la Llei 8/2017, de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears, en relació amb la regulació reglamentària de l'accessibilitat en els espais públics de les Illes Balears.

Palma, com a capital de les Illes Balears, doncs, podria tenir un caràcter referencial en matèria d'accessibilitat i en molts aspectes així és. Per exemple, des de 2013, la nostra ciutat disposa de la Mesa d'Accessibilitat, que té entre altres objectius obrir a la participació de les entitats ciutadanes legítimes les iniciatives municipals.

No obstant això, com sovint succeeix, el pas de la teoria a la realitat quant a la implantació de la normativa és complex. La contundència de les idees xoca amb dificultats materials que bloquegen l'aplicació de les normes i és llavors quan es produeixen les vulneracions de drets que posen en evidència les mancances municipals per a actuar, o fins i tot per a tenir coneixement del que passa a la ciutat.

El cas que ens ocupa és un exemple d'aquesta incapacitat pública per a fer front a un problema i provoca que la impunitat de l'infractor, que desconeix la normativa o no té intenció de complir-la, perpetui la seva conducta i, amb aquesta, la vulneració de drets; recordem emperò que "el desconeixement de la norma no eximeix del seu compliment". Llavors és quan la funció inspectora de l'Administració pública esdevé essencial i calen actuacions exemplars, per a fer entendre la importància del compliment de la normativa, garantir la convivència ordenada entre els veïnats i salvaguardar els seus drets.

Des de la Defensora de la Ciutadania també fa anys que existeix una gran preocupació pels incompliments de la normativa per a l'accessibilitat universal en els espais públics, que sobre el paper és excel·lent però que en la pràctica té molt per a desitjar. En aquest aspecte, **aquesta Recomanació (RAS, en endavant) es desplegarà sobre la vulneració de drets que provoquen els incompliments de les obres de titularitat privada quan en la seva execució ocupen la via pública.** No es descarta que, en el futur, també les obres de titularitat pública puguin ser objecte d'una recomanació similar, ja que tenim alguna reclamació en estudi sobre les molèsties de contractes d'obra pública que també ignoren el compliment estricte de la normativa en matèria d'accessibilitat.

Així, en les entrevistes que ha mantingut la institució de la Defensora amb entitats com ASPROM, ASPAYM o la Federació de Veïns s'han recollit reclamacions associades a aquesta temàtica. Igualment, s'han rebut reclamacions per part de la ciutadania que manifestaven la seva frustració quant a la impunitat de qui ocupa la via pública durant setmanes, mesos, o fins i tot anys, i ignora que impedeix la

vida normal de persones que han hagut de canviar rutines perquè aquell espai havia quedat compromès per una barrera arquitectònica infranquejable o per un risc que no valia la pena assumir.

L'Oficina de la Defensora, doncs, va iniciar un expedient d'ofici associat a l'expedient IMA 355/2023 i va encetar la investigació en una sèrie de punts concrets amb la finalitat d'observar si efectivament existien motius per a constatar la vulneració de drets per l'incompliment de la normativa que regula l'ocupació de la via pública per obres. La voluntat de la meua institució no és, doncs, una auditoria exhaustiva, perquè no tinc ni mitjans ni personal tècnic que m'ho permeti, però sí constatar que efectivament existeixen uns fets que es repeteixen en la nostra ciutat i que afecten l'accessibilitat i la seguretat ciutadana.

Inicialment es varen identificar i s'han visitat els 8 punts assenyalats al mapa adjunt, ubicats en els següents carrers: Foners, Mateu Enric Lladó, Josep Socias i Gradolí; Mestre Chapí, cantonada amb Baltasar Valentí; Bosseria, Jeroni Rosselló, Ricard Ankerman, i Fratin.

Tots aquests indrets s'han visitat almenys en dues ocasions i s'han fet fotografies que constaten l'incompliment de la normativa. És cert que en ocasions es percep la voluntat d'oferir itineraris alternatius, com exigeix la llei, però amb la normativa a la mà tots els espais indicats mostren deficiències més o menys significatives.

El factor comú d'aquestes obres és l'afectació de l'accessibilitat i la seguretat ciutadana. Després, cada punt presenta casuístiques particulars quant als incompliments. Així, s'han observat els següents fets, tots recollits com a preceptes dins la normativa:

- ⚠️ Manca d'observació de qualsevol indicador quant a accessibilitat i/o seguretat, fins i tot dubtes sobre l'existència de llicència d'obra.
- ⚠️ Manca d'itineraris alternatius accessibles per a vianants.
- ⚠️ Manca de cartelleria que indiqui la identificació de l'obra, els perills o l'orientació dels itineraris accessibles.
- ⚠️ Manca de senyalització lumínica.
- ⚠️ Sobre el tipus de delimitació amb tanques i les distàncies entre aquestes.
- ⚠️ Sobre les distàncies mínimes d'amplada en els itineraris alternatius.
- ⚠️ Manca de proteccions a les bastides.
- ⚠️ Manca de línies-guia per a persones cegues als itineraris alternatius sota bastides.
- ⚠️ Manca de rampes per a superar el desnivell de les voravies.
- ⚠️ Abús quant a l'estacionament de vehicles que pertanyen a l'empresa constructora en espais restringits de la via pública.
- ⚠️ Ocupació de l'espai autoritzat amb elements d'obra com una formigonera.
- ⚠️ Autoritzacions caducades que continuen *sine die*.
- ⚠️ Neteja deficient de l'espai considerat com a via pública, espai d'abassegament descontrolat i, en algun cas, deteriorament de la via.

Per a conèixer millor la realitat d'aquesta situació, des de l'Oficina de la Defensora s'han fet diverses consultes:

1. **Recerca al web municipal**, on s'ha obtingut la informació exacta per a determinar quin és el servei municipal que atorga les autoritzacions municipals i quins són els procediments que cal iniciar per a la tramitació d'una ocupació de via pública per raó d'obres.

Així doncs, el Servei d'Accessibilitat, Control i Ocupació de Via Pública (SACOV, en endavant) dependent del Departament d'Infraestructures i Accessibilitat és qui "tramita i gestiona llicències d'obres (LM) per a

companyies de serveis i particulars, llicències d'ocupació (LOVP) emparades a CN, CS, PD, LM, CO o comunicacions prèvies en referència a càrrega-descàrrega, contenidors, tall de carrer, bastides/elevadors i reserva d'espai, i gestiona les obres de serveis municipals (NIO)". I, finalment, si hi escau, "realitza el seguiment de les obres i les ocupacions (en cas d'infracció per ocupació sense llicència se n'envia informe a la Patrulla Verda per a denúncia per requeriment)".

També al web municipal es presenta la informació necessària per a la tramitació de l'ocupació de via pública per raó d'obres: **requeriments, documentació, tarifes i normativa d'aplicació**¹. És important remarcar aquesta darrera dada perquè al web s'indiquen tres documents (Condicions generals, Manual de normes bàsiques per a l'execució d'obres, i l'Ordre TMA/851/2021, de 23 de juliol, que desenvolupa el Document tècnic de condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització dels espais públics urbanitzats) que justifiquen de forma extraordinàriament il·lustrativa els arguments jurídics de les exigències i la forma exacta de com complir la normativa; qui hagi llegit aquesta documentació no pot al·legar desconeixement en cap cas.

2. **Consulta formal per correu electrònic a la cap del Servei d'Accessibilitat, Control i Ocupació de la Via Pública (SACOV)**, en data 01.12.2023, per a fer-li saber el cas del carrer dels Foners, indicat anteriorment, amb fotografies adjuntes de la situació. D'aquesta consulta, no s'ha obtingut cap resposta, i per tant tampoc no ha estat possible contrastar sobre la tramitació establerta per al seguiment de les autoritzacions d'ocupació de via pública, saber com actuen davant els incompliments, conèixer el nombre anual d'expedients sancionadors o consultar per què tramiten les seves sancions a través de la Patrulla Verda, com diu el web municipal.

3. **Consulta telefònica a la cap de Secció de l'Oficina de Palma Accessible**, la qual ens ha indicat que les reclamacions que reben de l'Oficina es traslladen els inspectors del SACOV, on s'atenen i normalment es resolen.

4. **Consulta al Departament de Qualitat** sobre la derivació que fa de les "reclamacions/010" relacionades amb l'ocupació de via pública per obres. En aquest sentit, hem sabut que aquestes reclamacions sobre ocupació, quan no van pel GIN (aplicació específica de denúncia), es registren amb el concepte genèric d'"anomalies a la via pública" i, per ordre del SACOV, Qualitat les trasllada a la unitat de Policia de Barri, de qui tenen constància de la recepció però no de l'atenció que hi dona la Policia, si bé en ocasions la ciutadania comunica que un agent ha visitat l'espai.

Així, fer un triatge d'aquestes queixes, a més de ser molt laboriós, no aportaria informació rellevant quant a la resolució de les vulneracions de dret que provoquen les ocupacions de via pública.

5. **Contacte amb el president d'ASPROM** per a conèixer la política de l'associació quant a la tramitació de possibles reclamacions davant el SACOV. D'una banda, el president ens confirma que en la seva condició d'usuari de cadira de rodes es troba quotidianament amb problemes per a circular amb normalitat pel carrer, sigui per l'amplada de les voravies o per obres, i probablement per això, tant ell com persones en les mateixes circumstàncies, accepten i assumeixen com a normals situacions de flagrant vulneració de drets i no presenten reclamacions. Reconeix que aquesta actitud és una mancança però l'alternativa són 2 o 3 reclamacions a diari.

¹ Enllaç al web municipal – Document Infraestructures.06. <https://seuelectronica.palma.cat/-/infraestructures.06-lic%C3%A8ncia-d-ocupaci%C3%B3-de-la-via-p%C3%BAblica-per-ra%C3%B3-d-obres>

D'altra banda, quant a l'associació, ens indica que les reclamacions a les quals donen habitualment suport se centren en la resolució de barreres arquitectòniques que tenen un caràcter permanent i no en l'ocupació de via pública per obres que, afortunadament, no perduren en el temps.

6. Finalment, des de fa mesos, **s'ha intentat establir una reunió amb la regidora d'Infraestructures** per a comunicar aquesta i altres qüestions d'importància però no ha estat possible, ja que les cites concertades s'han anul·lat poc abans de la data concertada. La darrera data prevista era el 12.12.2023 i es va anul·lar l'11.12.2023, amb la qual cosa es va fer impossible l'entrevista preferent que hauria permès l'intercanvi informatiu, com era la meva intenció.

De tot plegat, podríem concloure que existeixen evidències d'incompliments, i ni l'Administració municipal, més concretament el SACOV, sembla que tingui capacitat per a fer-ne el seguiment a tota la ciutat, ni les persones afectades confien a invertir energies en reclamacions i opten per esperar que concloquin les autoritzacions. En definitiva, una confluència de circumstàncies perquè els infractors continuïn ignorant el compliment d'una normativa que beneficiaria el conjunt de la ciutadania, tant per l'accessibilitat universal que suposaria com per la seguretat vial dels vianants de qualsevol condició que evitarien riscos innecessaris.

Com indicava a l'inici de l'exposició dels fets, aquesta Recomanació ni és ni pretén ser un informe exhaustiu de les ocupacions de via pública per obres autoritzades des del SACOV, però és molt significatiu que totes les ocupacions estudiades presentin evidències d'irregularitats.

Ens trobam, doncs, amb un problema que pot afectar tota la ciutadania en la seva normal circulació com a vianant i, per tant, la seva llibertat de moviments en un entorn accessible i segur. El perfil dels afectats no és exclusivament el d'una persona amb discapacitat, probablement els més afectats, sinó qualsevol persona que circula per la via pública.

Dels fets exposats i de la informació rebuda podríem concloure, doncs, que la impunitat d'algunes obres afecta la ciutadania sense que això determini la presentació de reclamacions i obliga a patir, en alguns casos **durant anys, els incompliments d'OVP per obres** que ocupen totalment o parcial la via pública i obliguen a itineraris no adequats en els quals es podria posar en perill la integritat física de les persones; això sempre que les barreres arquitectòniques no siguin tan importants que impedeixin totalment el pas.

FONTS DE DRET

1. Ja s'han esmentat **tres dels documents informatius que recullen el contingut jurídic** que podrien avalar les exigències legals que requereix el SACOV per a l'autorització de les ocupacions de via pública per raó d'obra. Són:

- Les condicions generals.
- El Manual de normes bàsiques per a l'execució d'obres, que probablement necessita una revisió, perquè va ser elaborat durant la Batlia del Sr. Fageda, però que té un valor extraordinari tant pel seu contingut, que és gairebé un *check-in* de requeriments útils, ple d'il·lustracions aclaridores, com pel fet que el document tingui més de 20 anys i encara sigui operatiu.

- i l'Ordre TMA/851/2021, de 23 de juliol, que desenvolupa el Document tècnic de condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització dels espais públics urbanitzats. Document d'instruccions específiques que aterra en qüestions concretes d'execució i que va actualitzar l'anterior Ordre VIV/561/2010, d'1 de febrer.

No obstant això, **la normativa d'aplicació és extraordinàriament extensa, i la trobam recollida per part de l'Àrea d'Infraestructures i Accessibilitat al web municipal,**² des del reconeixement del dret a l'accessibilitat universal en la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, ratificada per l'Estat espanyol i publicada en el BOE del 21 d'abril de 2008, fins al Decret 1/2023, de 23 de gener, de regulació de l'accessibilitat universal en els espais públics de les Illes Balears. No tota la normativa continguda en aquesta relació és d'aplicació directa quant a les ocupacions de via pública per raó d'obres.

2. **Quant al reconeixement del dret**, val la pena recordar els articles 9.2, 14 i 49 de la Constitució espanyola, en els quals s'estableix la responsabilitat dels poders públics per a promoure les condicions perquè la llibertat i igualtat de les persones siguin reals i efectives; es consagra el principi d'igualtat davant la llei, sense cap tipus de discriminació; i s'ordena als poders públics que prestin a les persones amb discapacitat l'atenció especialitzada que calgui perquè puguin gaudir dels seus drets.

A l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears també en trobam les grans línies polítiques, com ara a l'article 12, on es recorda que la nostra Comunitat fonamenta el dret a l'autogovern basat en els valors de respecte a la dignitat humana, la llibertat, la igualtat, la justícia i els drets humans, i es refermen els drets fonamentals emanats de la Constitució, com ara la promoció de la igualtat entre la ciutadania. També és oportú recordar que a l'article 16 s'inclou la no-discriminació i els drets de les persones dependents i de les seves famílies a la igualtat d'oportunitats, a la integració i a l'accessibilitat universal com a eixos centrals de l'actuació de les administracions públiques.

3. Aquesta responsabilitat de l'Administració pública es defineix en una àmplia normativa associada a l'accessibilitat i a la inclusió de les persones vulnerables, i es **disposen responsabilitats adreçades als municipis per la seva proximitat efectiva** a la vida de la ciutadania.

Així, l'article 34 del Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre; Text refós de la Llei de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, expressa amb tota claredat: "34.4. Los ayuntamientos deberán prever planes municipales de actuación, al objeto de adaptar las vías públicas, parques y jardines, a las normas aprobadas con carácter general, viniendo obligados a destinar un porcentaje de su presupuesto a dichos fines."

També a la Llei 8/2017, de 3 d'agost, sobre accessibilitat universal de les Illes Balears, a l'article 6, **s'estableixen les competències exercides pels ajuntaments**, entre les quals destacaríem, atès el tema que ens ocupa, la competència de l'aplicació de la normativa d'accessibilitat assenyalada a l'apartat a, i **la competència de control del compliment de la llei, així com la funció inspectora i la potestat sancionadora** assenyalada a l'apartat e del mateix article. Més endavant, als títols V i VI s'estableixen les mesures de control i el règim sancionador amb detall.

4. Queda clar, no en teníem cap dubte, que els ajuntaments tenen un paper essencial que transcendeix també en el desplegament reglamentari del Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora per a l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, que en el seu

² Enllaç a la normativa d'aplicació en matèria d'accessibilitat <https://www.palma.es/-/legislaci%C3%B3-i-normativa-aplicable-en-mat%C3%A8ria-d-accessibilitat>

article 7 disposa **la responsabilitat dels municipis entre les administracions públiques pel que fa a vetlar pel compliment de la Llei 3/1993, derogada per l'actual Llei 8/2017, de 3 d'agost.**

Aquest mateix, el Decret 110/2010, al seu article 14, també concreta sobre les obres a la via pública i disposa al punt 1 que «totes les obres i intervencions realitzades en la via pública han d'assegurar les condicions generals d'accessibilitat i de seguretat de les persones en els itineraris per a vianants» i continua al punt 2 que «aquests itineraris es dotaran d'elements de protecció i senyalització adequats perquè siguin segurs i accessibles per a tothom».

5. Abans d'arribar a les consideracions finals, cal concloure, retornant als **3 documents continguts al web del SACOV**, assenyalats al punt 1 d'aquests fonaments de dret, ja que hi **trobam la concreció més acurada quant a les exigències a qui sol·licita l'ocupació de via pública: centímetres d'amplada dels carrils alternatius dels itineraris per als vianants, alçada i proteccions de les bastides, cartelleria i il·luminació, gràfics que contenen fins el darrer detall, condicions de neteja a la zona d'abassegament, grandària i consistència de les tanques.** Gairebé tot està previst, evidentment sotmès al criteri tècnic de les persones que detenen la responsabilitat de qui atorga l'autorització, però també en aquests casos s'ha de justificar el criteri i ha de ser raonable.

Val la pena llegir els documents per a entendre fins a quin punt arriba la concreció i com d'il·lustratius són els gràfics per a fer entendre l'abast de la norma.

Per a concloure aquest apartat, únicament assenyalaré alguns articles de l'Ordre TMA/851/2021, de 23 de juliol, perquè són molt significatius quant al cas que tractam. A l'article 5.1, l'Ordre ens indica què es pot considerar itinerari de vianants accessible i diu:

«Se consideran itinerarios peatonales accesibles aquellos que **garantizan el uso y la circulación de forma segura, cómoda, autónoma y continua de todas las personas.** Siempre que exista más de un itinerario posible entre dos puntos, y en la eventualidad de que no todos puedan ser accesibles, se habilitarán las medidas necesarias para que el recorrido del itinerario peatonal accesible **no resulte en ningún caso discriminatorio**, ni por su longitud, ni por transcurrir fuera de las áreas de mayor afluencia de personas».

L'article 5.2. esdevé quasi un qüestionari de condicions hiperconcretes que ha de complir TOT ITINERARI de vianants accessible: confrontant amb la línia de façana, amplada de pas no inferior a 1.80 m, altura lliure no inferior a 2.20 m, pendent longitudinal màxim d'un 6%, etc.

L'article 39 tracta amb major concreció la qüestió d'obres i intervencions en espais públics urbanitzats i es reconeix que, **quan no es puguin mantenir les condicions de l'itinerari de vianants accessible habitual, se n'haurà de disposar un d'alternatiu amb el major grau efectiu a les condicions de l'article 5.** Entra en detall sobre el tancat, la il·luminació i la cartelleria que indiqui l'inici i el final del nou itinerari, a més de passamans o franja-guia de paviments tàctils, etc.

La norma aplicable no permet interpretacions, tot està clar i tot està previst. L'accessibilitat universal no atén a excuses i és un compromís legal amb tota la ciutadania pel qual han de vetlar les administracions públiques.

6. Per a concloure aquests fonaments de dret, consider oportú recordar el darrer Decret de batlia 202317617, de 29 de setembre de 2023, que modifica el Decret d'organització dels serveis administratius de l'Ajuntament de Palma, perquè, malgrat que la competència de l'ocupació de la via pública per obres recau sobre el SACOV, integrat en l'Àrea d'Infraestructures i Accessibilitat, l'accessibilitat recau de forma

transversal en totes les àrees municipals i sols en aquest Decret la paraula *accessibilitat* apareix 17 vegades.

Amb això no es pretén una reorganització de les competències municipals, que no correspon a la Defensora, sinó la constatació que **l'accessibilitat és tasca de l'Administració en bloc, i els drets de les persones més vulnerables no se'ns poden escapar entre els dits per subterfugis competencials**, perquè algú suposi que és tasca de tots i de ningú.

CONSIDERACIONS FINALS

La ciutadania té el dret a reclamar pels seus drets, cert, però **l'Administració té el mandat legal de vetlar pel compliment de la normativa, més enllà que arribin o no denúncies**. No es pot descarregar la responsabilitat o la percepció del bon funcionament d'un servei en les reclamacions. Associar exclusivament la manca de queixes a una tasca de qualitat seria tant com suposar que tothom que pateix una vulneració de drets té la capacitat i/o l'oportunitat de reclamar, i això no sempre és així.

En un tema tan sensible com aquest, la responsabilitat de l'Administració municipal ens ha de conduir a l'excel·lència, hi hagi o no reclamacions. Tenc la certesa que si es manté la dinàmica actual, la normativa mai passarà a un segon estadi de compliment. Res justifica que l'Administració no adopti mesures per a garantir el compliment de la normativa.

Allò més assenyat seria pensar que qui està sotmès a una normativa l'ha de complir i, si no ho fa, l'Administració actuarà per a corregir aquella conducta, i així es reservarien les reclamacions per a les excepcions menys visibles que quedin lluny de l'abast de l'Administració. Les persones que veuen com es vulneren els seus drets d'accessibilitat o, simplement, de seguretat vial confien en la gestió del nostre Ajuntament; mereixen la millor atenció i **no haurien de reclamar qüestions tan evidents i grolleres com les que hem observat en les 8 ubicacions assenyalades** en aquesta Recomanació.

Per tot això, conclosa l'exposició dels fets i dels fonaments de dret, com a **Defensora consider que existeix un GREUGE i emet la següent RECOMANACIÓ** per a instar totes les àrees municipals, i especialment a l'Àrea d'Infraestructures i Accessibilitat, a prendre en consideració les següents propostes:

- 1. Dotar el SACOV dels recursos humans i materials que permetin atendre directament i amb major efectivitat el control/seguiment de les autoritzacions d'ocupació de via pública per raó d'obres** i, si s'escau, accelerar de forma urgent la tramitació de **mesures per a reorientar els incompliments**. Tot plegat, amb l'objectiu de canviar l'actitud de les entitats que no reconduïxin les seves pràctiques i es resisteixen a la implantació de l'accessibilitat universal.
- 2. Actualitzar el mapa d'autoritzacions d'ocupació de via pública** i, si s'escau, elaborar un **calendari d'inspeccions que permeti una activitat proactiva** per part del SACOV, amb l'objectiu que les entitats responsables de les obres actuïn des de l'inici de l'ocupació amb la màxima responsabilitat, atès que el seguiment de la inspecció podria motivar sancions no desitjables.
- 3. Iniciar els expedients sancionadors i tramitar la seva instrucció des del mateix SACOV** quan esdevinguin com a conseqüència d'un concepte tipificat en el règim sancionador de la Llei 8/2017,

de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears, per a garantir el seguiment de l'expedient i el seu pas, si s'escau, a via executiva.

4. Establir **campanyes públiques de sensibilització per a l'accessibilitat i per al control d'incompliments** que tinguin impacte quant a la motivació de les entitats responsables de les obres, perquè adoptin totes les mesures exigibles d'accessibilitat universal en els entorns autoritzats per a l'ocupació de via pública.

5. **Traslladar a la Mesa d'Accessibilitat el contingut d'aquesta Recomanació**, així com al Consell per a l'Accessibilitat de les Illes Balears, tan aviat com es constitueixi.

Atès el contingut dels articles 25.3, 30.2 i 33 del Reglament orgànic de drets de la ciutadania de la nostra ciutat, us comunico el resultat de les meves investigacions i us sol·licito que tan aviat com us sigui possible em comuniqueu si acceptau o no el nostre Suggeriment/Recomanació/Advertiment, indicant en aquest darrer supòsit les raons en què fonamentau la vostra negativa.

Contra les decisions de la Defensora de la Ciutadania no es pot interposar recurs i les queixes que s'hi formulin no afecten els terminis previstos per a l'exercici de les accions que escaiguin en via administrativa o jurisdiccional, atès l'article 30.2 de l'RODC.

La Defensora de la Ciutadania no està facultada per a anul·lar cap acte o resolució de l'Administració municipal. Això no obstant, ateses les seves competències es trasllada el resultat d'aquestes investigacions a l'autoritat municipal competent perquè en prengui constància i s'emet aquesta RECOMANACIÓ, en benefici de la ciutadania i del funcionament de l'activitat administrativa de l'Ajuntament de Palma.

S'insta l'autoritat municipal competent a comunicar a la Defensora l'admissió, l'admissió parcial o l'oposició a la Recomanació-Suggeriment, i s'assenyala el termini de 3 mesos per a les mesures pertinents per a la millora d'aquest procés, amb l'aportació d'arguments jurídics i tècnics que avalin la decisió.

Aquesta RECOMANACIÓ es traslladarà a les àrees i els organismes competents, i també a la Comissió Especial de Reclamacions i Suggeriments, perquè en prengui coneixement i tingui els efectes oportuns.

La Defensora de la Ciutadania
Anna Moilanen Jaakola